

РЕШЕНИЕ

№ 5201

гр. София, 03.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11481** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по касационна жалба, подадена от Ол Т. Б. О., [населено място] срещу Решение №2018291 от 09.09.2021г., постановено по АНД № 6021/2020 г. на СРС.

С жалбата се изразява искане за отмяна на оспореното решение, като се излагат доводи за неправилно приложение на материалния закон, както от наказващия орган, така и от съда.

В проведеното съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът - Регионална дирекция „Автомобилно администрация“ С. не изпраща представител.

Представителят на СГП заявява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия си състав, като разгледа делото, на база представените писмени доказателства, като съобрази становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна, по отношение на която е налице правен интерес.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна, предвид следното:

В хода на първоинстанционното производство е установено следното:

Предмет на производството е наказателно постановление № 42-0000198 от 26.03.2020 година на директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“-С., с

което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 3000,00 лева за извършено нарушение на член 7б, ал.1, изречение първо от Закона за автомобилните превози и имуществена санкция в размер на 200,00 лева за извършено нарушение на член 87а, ал.5 от Наредба № 33 от 03.11.1999 година за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република Б. на Министъра на транспорта.

По фактите е установено следното:

В ОО“АА“- С. е постъпил сигнал с рег. № 11-29-617 от 21.01.2020 година по повод на настъпило ПТП между товарен автомобил и пешеходец за превозвача Ол Т. Б. О., притежаващ лиценз за извършване на международен превоз на товари № 18805, валиден до 12.02.2028 година.

При извършена служебна проверка от свидетелите М. и Д. се е установило, че на 24.10.2019 превозвачът е допуснал водача Н. С. да управлява товарен автомобил „Скания Р 94“, рег. СВ 0033ВН, собственост на водача, да осъществи обществен превоз на товари, без водачът да притежава валидна карта за квалификация. Извършването на превоза се установило от тахографски лист от 24.10.2019 година и пътен лист № 010185 от същата дата. Липсата на карта за квалификация на водача е била установена посредством проверка в информационната система на ИА „АА“. Свидетелят Д. е посочил, че когато водачът разполага с карта за квалификация, издадена от друга държава-членка на ЕС, е следвало същата да бъде представена при поискване от компетентните органи.

Като нарушение било установено и това, че при извършената проверка, превозвачът не е представил дневник за регистриране на предпътните технически прегледи от лицето, което ги е извършило.

За констатираните нарушения свидетелите са съставили констативен протокол за извършена проверка от 05.02.2020 година, с чието съдържание е бил запознат законният представител на превозвача.

Съставен е АУАН № 271686 от 05.02.2020 година за нарушение на член 7б, ал.1, изречение първо от Закона за автомобилните превози и за нарушение на член 87а, ал.5 от Наредба № 33 от 03.11.1999 година на Министъра на транспорта.

Пред СРС е представено копие на карта за квалификация на водача Н. С., издадена от Испания със срок на валидност до 13.03.2019 година, придружено от легализиран превод на български език.

При така установената фактическа обстановка, съдът е приел от правна страна следното:

Процесният АУАН и обжалваното наказателно постановление са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона, доколкото по делото е приложен документ, удостоверяващ компетентността им – Заповед № РД-08-249 от 15.05.2019 година на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

АУАН и НП са издадени в предвидените в член 34 от ЗАНН давностни срокове.

ПСъсътавът на СРС приема, че съгласно редакцията на член 7б, ал.1 от Закона за автомобилните превози, в редакцията ДВ брой 85 от 2006 година, приложима към датата на нарушението, лицензираните превозвачи и лицата, извършващи превози за собствена сметка, осъществяват превози на пътници и товари с превозни средства, за управлението на които се изисква свидетелство за управление на моторно превозно средство от категории и подкатегории С1, С1+Е, С, С+Е, D1, D1+Е, D или D+Е, само с водачи, които отговарят на изискването за квалификация на водача. За съответствие с изискването за квалификация на водача министърът на транспорта, информационните

технологии и съобщенията или упълномощени от него длъжностни лица издават карта за квалификация на водача със срок на валидност 5 години.

При извършена служебна проверка в системата на ИА „АА“ длъжностните лица установили, че водачът не разполага с такава карта за квалификация. Съдът е приел, че представената от защитника карта за квалификация, издадена за изброените категории и подкатегории на водача в Испания, към датата на нарушението – 24.10.2019 година, е с изтекъл срок на валидност, защото видно от приложеното копие от същата в превод на български език, тя е била валидна до 13.03.2019 година. Видно от представения пътен лист от 24.10.2019 година, дружеството е допуснало водачът С. да осъществи превоз на товари без да притежава карта за квалификация.

Съдът е обсъдил, че се касае за безвиновна и обективна отговорност по смисъла на член 83 от ЗАНН.

Обсъдил е и е възприел за правилни и наложените санкции, тъй като за извършеното от превозвача нарушение, изразяващо се в това да допусне водач, който не отговаря на изискването да притежава квалификация, удостоверена с карта за квалификация, член 96г от Закона за автомобилните превози предвижда фиксиран размер на имуществената санкция от 3 000,00 лева.

Член 87а, ал.1 от Наредба № 33 от 03.11.1999 година за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република Б. на министъра на транспорта въвежда изискване обществен превоз на товари да бъде извършван само от ППС, които са преминали предпътен технически преглед. Съгласно член 87а, ал.5 от Наредба № 33 извършването на предпътен технически преглед се регистрира от лицето, което ги е извършило в дневник по образец Приложение № 9в към Наредбата. Жалбоподателят не ангажира доказателства, че е извършен такъв предпътен технически преглед, отразен в дневник по образец. Тъй като за това административно нарушение не е предвидено друго административно наказание, приложима е разпоредбата на член 105, ал.1 от Закона за автомобилните превози – имуществена санкция в размер на 200,00 лева.

Така мотивиран, съставът на СРС е потвърдил изцяло оспореното пред него наказателно постановление.

Настоящият състав на АССГ споделя напълно мотивите на СРС, като намира, че фактите по делото са обективно и напълно изяснени. Споделят се и изложените правни изводи, които не следва да бъдат преповтаряни.

Относно въведеното в касационното производство възражение, че към датата на установеното нарушение, не е съществувало задължение за притежание на „карта за квалификация“, поради което неизпълнението му не може да бъде вменено като нарушение, съдът приема следното:

Видно е от архива на Закона за автомобилните превози е, че нормата, въвеждаща задължение за наличие на „карта за квалификация“ на водачите, които да бъдат допускани до управлението на ППС за обществени превози от съответната квалификация е в сила от изм. на Закона, ДВ, бр. 85/2006г. Поради това, така направеното възражение се явява несъответно на действащата нормативна уредба, вкл. и към датата на установеното нарушение – 24.10.2019 г.

Неоснователно се явява и второто направено възражение относно ангажиране на отговорността на дружеството, тъй като за допускането на това нарушение превозвачът подлежи на санкция на осн. чл. 96 г ал. 1 ЗАвтПр.

По изложените съображения, касационната жалба се явява неоснователна и като

такава, следва да бъде оставена без уважение.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК, АССГ, седми касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2018291 от 09.09.2021 г., постановено по АНД № 6021/2020 г., по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.   2.